

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ
N U T A R I M A S

**DĖL NACIONALINĖS JAUNIMO POLITIKOS 2011–2019 METŲ PLĖTROS
PROGRAMOS PATVIRTINIMO**

2010 m. gruodžio 1 d. Nr. 1715
Vilnius

Igyvendindama Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008–2012 metų programos įgyvendinimo priemonių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. vasario 25 d. nutarimu Nr. 189 (Žin., 2009, Nr. [33-1268](#)), 3 lentelės „Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008–2012 metų veiklos strategijos nuostatų įgyvendinimo priemonės“ 798 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti pridedamą Nacionalinę jaunimo politikos 2011–2019 metų plėtros programą (toliau – Plėtros programa).

2. Paveisti Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai:

2.1. koordinuoti Plėtros programos įgyvendinimą;

2.2. iki 2010 m. gruodžio 31 d. parengti Plėtros programos įgyvendinimo 2011–2013 metų priemonių planą ir, suderinus su institucijomis, siūlomomis dalyvauti įgyvendinant šiame plane numatytas priemones, jį patvirtinti;

2.3. iki 2013 m. gegužės 1 d. parengti Plėtros programos 2014–2016 metų priemonių planą ir, suderinus su institucijomis, siūlomomis dalyvauti įgyvendinant šiame plane numatytas priemones, jį patvirtinti;

2.4. iki 2015 m. gegužės 1 d. parengti Plėtros programos 2017–2019 metų priemonių planą ir, suderinus su institucijomis, siūlomomis dalyvauti įgyvendinant šiame plane numatytas priemones, jį patvirtinti.

3. Nustatyti, kad šiuo nutarimu patvirtinta Plėtros programa ir jos priemonės finansuojamos iš atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme atitinkamoms institucijoms, atsakingoms už priemonių įgyvendinimą, patvirtintų bendrųjų asignavimų ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka gautų lėšų.

4. Siūlyti savivaldybėms pagal finansines galimybes prisidėti įgyvendinant Plėtros programoje numatytas priemones.

MINISTRAS PIRMININKAS

ANDRIUS KUBILIUS

SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTRAS

DONATAS JANKAUSKAS

NACIONALINĖ JAUNIMO POLITIKOS 2011–2019 METŲ PLĖTROS PROGRAMA

I. IŽANGA

1. Nacionaline jaunimo politikos 2011–2019 metų plėtros programa (toliau – Plėtros programa) siekiama sukurti darnią aplinką ir prielaidas plėtoti tęstinę jaunimo politiką Lietuvoje. Tęstinė jaunimo politika Plėtros programoje suprantama kaip esamų priemonių plėtojimas ir naujų priemonių, sudarančių palankias sąlygas formuoti jauno žmogaus asmenybei, jo sėkmingam integravimuisi į visuomenės gyvenimą ir šiuolaikinę socialinę ekonominę aplinką, sukūrimas, užtikrinantis jaunimo politikos organizavimo ir valdymo tobulinimą ir nuostatų, numatytų Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatyme (Žin., 2003, Nr. [119-5406](#)), įgyvendinimą.

2. Remiantis Lietuvoje atliktais jaunimo padėties tyrimais, statistika ir kitais faktiniais duomenimis, Europos Sąjungos (toliau – ES) rekomendacijomis ir valstybių, turinčių didelį įdirbį jaunimo politikos įgyvendinimo srityje, patirtimi, valstybė ir visuomenė išgyvena itin sparčius kaitos procesus, atsiranda naujų iššūkių ir veiksmų, kurie daro įtaką jauniems žmonėms, o kartu ir jaunimo politikai, todėl reikia numatyti ir įgyvendinti kompleksines priemones, padėsiančias plėtoti jaunimo galimybes.

3. Plėtros programa parengta remiantis ES jaunimo politikos strategijos, Europos jaunimo pakto, Lisabonos strategijos, 2020 m. Europos strategijos, Europos užimtumo strategijos, Europos Komisijos Jaunimo politikos baltosios knygos nuostatomis. Jaunimo politikos plėtra glaudžiai susijusi su Valstybės ilgalaikės raidos strategijoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Seimo 2002 m. lapkričio 12 d. nutarimu Nr. IX-1187 (Žin., 2002, Nr. [113-5029](#)), numatytais ilgalaikiais prioritetais.

4. Statistikos departamento duomenimis, 2009 metų pabaigoje Lietuvoje iš viso buvo 3 349 872 gyventojai, iš jų – 762 077 jauni žmonės (15–29 metų), tai sudaro 22,75 procento visų šalies gyventojų.

5. Lietuvoje yra sukurta teisinė bazė ir institucinė sistema jaunimo politikai formuoti ir įgyvendinti. Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatyme nustatyti jaunimo politikos įgyvendinimo principai, sritys, jaunimo politikos įgyvendinimo organizavimas ir valdymas. Siekiant sudaryti tinkamas sąlygas jauniems žmonėms aktyviai dalyvauti atviroje ir demokratinėje visuomenėje, įgyvendinamos programos, kuriomis skatinamas jaunimo nevyriausybinių organizacijų dalyvavimas ir įsitraukimas formuojant jaunimo politiką, stiprinami jų ryšiai su valstybės ir savivaldybių institucijomis, kaimo bei miesto bendruomenėmis, teikiama ES struktūrinių fondų ir kitų ES programų parama jaunimo politikos plėtrai.

6. Plėtros programos vizija – sudarytos galimybės jaunam žmogui tapti aktyviu, pilietišku ir motyvuotu modernios valstybės piliečiu, gebančiu prisiimti atsakomybę ir susikurti visavertį gyvenimą.

7. Plėtros programoje vartojamos sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatyme.

II. STRATEGINIS TIKSLAS, TIKSLAI, UŽDAVINIAI IR VERTINIMO KRITERIJAI BEI JŲ REIKŠMĖS

8. Strateginis tikslas – sukurti palankią aplinką (sąlygas) jauno žmogaus vertingam gyvenimui ir saviraiškai Lietuvoje.

9. Plėtros programoje numatomi penki tikslai ir įvardijami uždaviniai jiems įgyvendinti, pateikiama analizė kiekvienam tikslui pagrįsti, apibrėžiami vertinimo kriterijai ir jų reikšmės, padėsiančios nustatyti Plėtros programos tikslų ir uždavinių įgyvendinimo laipsnį.

10. Pirmas tikslas – užtikrinti įvairaus jaunimo poreikius atitinkančią socialinės apsaugos, švietimo ir sveikatos sistemų plėtrą:

10.1. Lietuvoje aktuali jaunimo užimtumo problema, nepakankamai ugdomas jaunimo profesinis orientavimas bei verslumo ir profesiniai įgūdžiai. 2009 metais įregistruota 79,6 tūkst. jaunų bedarbių iki 25 metų, o tai du kartus daugiau negu 2008 metais (38,6 tūkst.). Jauni žmonės dėl darbo patirties ar reikiamos kvalifikacijos stokos patiria daugiau sunkumų ieškodami darbo. 2010 metų I pusmečio pabaigoje kas antras jaunas bedarbis neturėjo profesinės kvalifikacijos, todėl negalėjo konkuruoti darbo rinkoje. Pagal specialybę arba iš dalies pagal specialybę dirba 45,5 procento jaunų žmonių. Tokią padėtį lemia nepakankamas profesinis orientavimas ir tai, kad darbdaviai nėra linkę mokėti deramo atlyginimo jauniems žmonėms arba visai nepriima jų į darbą dėl nepakankamos darbo patirties. Lietuvoje vis dar trūksta priemonių, padedančių lanksčiau derinti darbo veiklą ar studijas su išsipareigojimais šeimai;

10.2. viena didžiausių jaunimo gyvenimo kokybės problemų yra menkos galimybės apsirūpinti būstu. Nuosavą būstą turi tik nedidelė dalis jaunimo, 76,8 procento neturinčių nuosavo būsto jaunų žmonių gyvena su tėvais. Nedidelės pajamos gaunantys jauni žmonės negali išsinuomoti gyvenamojo ploto, o tai riboja mobilumą, neskatina rinkos vystymosi;

10.3. Statistikos departamento duomenimis, 2009 metais išvykimą deklaravo 22 tūkst. Lietuvos Respublikos piliečių, iš kurių 37 procentus sudarė jaunimas. Be to, bent trumpam išvykti dirbti į užsienį norėtų apie 67 procentai jaunuolių. Didėjant ekonominės plėtros skirtumams tarp atskirų regionų, didėja ir jaunimo vidinė migracija. Jaunimo padėties tyrimo duomenimis, 33 procentai jaunimo dėl studijų ar šeiminių (asmeninių) aplinkybių išvyko iš mažesnės gyvenamosios vietovės į didesnę ir net 70 procentų jų neketina grįžti. Tai turi neigiamos įtakos regionų plėtrai;

10.4. jauni žmonės aktyviai naudojami moderniomis komunikacijos priemonėmis, tačiau nėra pakankamai psichologiškai subrendę kritiškai įvertinti informaciją ir atsakingai ja naudotis. Tai lemia neatsakingą seksualinį elgesį ankstyvame amžiuje, padidėjusį nusikalstamumą ir priklausomybę nuo narkotinių medžiagų, alkoholio, rūkalų. 2009 metais užfiksuoti 29 tūkstančiai jaunimo nusikalstamų veikų, psichologinio smurto atvejų, netolerancijos apraiškų;

10.5. valstybė ir savivaldybės skatina įvairią jaunimo sportinę veiklą, tačiau nėra sukurta palanki aplinka sveikos gyvensenos sklaidai, jaunimas nepakankamai informuojamas apie fizinio aktyvumo naudą sveikatai. Nepakankamai skatinamas jaunų žmonių fizinis aktyvumas ne tik per organizuotą sportavimą, bet ir per fizinio aktyvumo galimybių didinimą jų gyvenamojoje aplinkoje.

11. Uždaviniai šiam tikslui įgyvendinti:

11.1. užtikrinti geresnes jaunimo užimtumo galimybes – skatinti ekonominę ir socialinę verslumą, sudaryti palankias sąlygas jauniems žmonėms aktyviai dalyvauti darbo rinkoje ir derinti šeimos ir darbo išsipareigojimus;

11.2. sukurti geresnes sąlygas jaunimui ir jaunoms šeimoms apsirūpinti būstu;

11.3. skatinti jaunimą pritaikyti savo įgytus gebėjimus Lietuvoje, taip spręsti migracijos problemas;

11.4. kurti saugią jaunimui aplinką – užtikrinti veiksmingą jaunimo nusikalstamumo prevenciją;

11.5. plėtoti jaunimo sveikatos apsaugos sistemą – gerinti jaunimo sveikatos stebėseną, skatinti sveikatingumą, fizinį aktyvumą ir užtikrinti įvairių priklausomybės formų prevenciją.

12. Vertinimo kriterijai ir jų reikšmės:

12.1. registruotas jaunimo nedarbas per metus (procentais): dabartinė reikšmė (2009 metais) – 6; siektina reikšmė (2019 metais) – 2;

12.2. pagal įgytą profesinę kvalifikaciją per metus po jos įgijimo įsidarbinusio jaunimo dalis (procentais): dabartinė reikšmė (2009 metais) – 31; siektina reikšmė (2019 metais) – 65;

12.3. jaunimo (15– 29 metų), kasmet deklaravusio išvykimą iš Lietuvos, dalis (procentais) nuo viso jaunų žmonių (15– 29 metų) skaičiaus: dabartinė reikšmė (2009 metais) – 1,07; siektina reikšmė (2019 metais) – 0,05;

12.4. jaunimo (14– 29 metų), įtariamo (kaltinamo) padarius nusikalstamą veiką, skaičius: dabartinė reikšmė (2009 metais) – 29 tūkst.; siektina reikšmė (2019 metais) – 10 tūkstančių;

12.5. savarankiškai sportuojančio ir besimankštinančio jaunimo (19– 25 metų) dalis šalyje (procentais) (vertinama sociologinių apklausų būdu): dabartinė reikšmė (2009 metais) – 70,9; siektina reikšmė (2019 metais) – 85;

12.6. narkotinių ir psichotropinių medžiagų vartojimo paplitimas tarp jaunų asmenų (15– 34 metų) (procentais): dabartinė reikšmė (2009 metais) – 2,9; siektina reikšmė (2019 metais) – 2,9.

13. Antras tikslas – ugdyti sąmoningą, pilietišką, patriotišką, brandžią, kultūringą ir kūrybingą jauno žmogaus, gebančio būti aktyvia įvairialypės visuomenės dalimi, asmenybę:

13.1. Lietuva, kaip ir kitos ES valstybės narės, siekia kuo veiksmingiau tobulinti savo švietimo sistemą, kad ji padėtų asmenims įgyti šiandieniniam gyvenimui reikalingų žinių, gebėjimų, įgūdžių. Tačiau dėl kultūrinių, istorinių, socialinių priežasčių iki šiol daigiausia dėmesio skiriama formaliojo švietimo sričiai. Jaunimo neformalusis ugdymas Lietuvoje nėra išplėtotas, jis atlieka tik formaliojo ugdymo papildymo funkciją. Jaunimo nevyriausybinių organizacijų nėra oficialiai pripažįstamos kaip jaunimo neformalaus ugdymo teikėjos, nėra pripažinta jaunimo neformalaus ugdymo proceso metu įgyta kompetencija;

13.2. remiantis Europos Komisijos iniciatyva 2010 metais atlikto tyrimo dėl jaunimo galimybių pažinti kultūrą rekomendacijomis, ES valstybės narės turėtų įtraukti į savo planavimo dokumentus priemones, padedančias jaunimui geriau pažinti kultūrą, dalyvauti joje ir įgyti patirties bei įgūdžių šioje srityje;

13.3. šalyje įgyvendinamos programos, prisidedančios prie jaunimo pilietinio, patriotinio ir tautinio ugdymo, tačiau reikia skatinti aktyvų jaunų žmonių dalyvavimą pilietinėje visuomenės veikoje, bendradarbiauti su vietos bendruomenėmis, vadovaujantis demokratinėmis vertybėmis ir principais. Lietuvos šaulių sąjunga – savanoriška sukarinta pilietinės savigynos asociacija, kuri prisideda prie visuomenės pilietinio, patriotinio ir tautinio ugdymo. Svarbų vaidmenį ugdant jaunimo iniciatyvas, kūrybiškumą, savarankiškumą, plėtojant demokratiją vaidina mokinių ir studentų savivalda. Tačiau mokinių ir studentų savivaldos institucijos dar neretai steigiamos formaliai, jų veikla ne visada grindžiama partnerystės principais.

14. Uždaviniai šiam tikslui įgyvendinti:

14.1. plėtoti neformalųjį ugdymą, siekiant formalaus ir neformalaus ugdymo integracijos;

14.2. sudaryti sąlygas jaunimo kultūrinei edukacijai, skatinti jaunimo kūrybiškumą, remti profesionalų ir neprofesionalų jaunimo meną;

14.3. skatinti jaunus žmones aktyviai dalyvauti visuomeniniame gyvenime ir ugdyti jų pilietinę kompetenciją.

15. Vertinimo kriterijai ir jų reikšmės:

15.1. mokinio neformaliojo ugdymo krepšelis: dabartinė reikšmė (2010 metais) – nėra; siektina reikšmė (2019 metais) – yra;

15.2. Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, skiriamų jaunimo kultūrinei edukacijai, profesionaliam ir neprofesionaliam jaunimo menui remti, suma (tūkstančiais litų): dabartinė reikšmė (2009 metais) – 956; siektina reikšmė (2019 metais) – 1 160;

15.3. Lietuvos jaunimo pilietinės galios indeksas: dabartinė reikšmė (2009 metais) – 35 iš 100 galimų; siektina reikšmė (2019 metais) – 55 iš 100 galimų.

16. Trečias tikslas – išplėtoti ir koordinuoti darbo su jaunimu sistemą ir užtikrinti jaunimo užimtumo infrastruktūros plėtrą:

16.1 Europos Vadovų Tarybos 2009 m. lapkričio 27 d. rezoliucijoje dėl Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje atnaujintos sistemos daug dėmesio skiriama darbui su jaunimu. Darbo su jaunimu plėtojimas gali būti naudingas sprendžiant nedarbo, mokyklos nebaigimo, socialinės atskirties problemas ir padėti veiksmingai spręsti jaunimo užimtumo problemas. Siekiant plėtoti darbo su jaunimu paslaugų įvairovę ir kokybę, prieinamumą kuo didesniai jaunų žmonių skaičiui, racionaliai panaudoti finansinius ir žmogiškuosius išteklius, būtina kurti ir diegti jaunimo darbuotojų rengimo sistemą Lietuvoje: ugdyti jaunimo veiklos lyderius, rengti pedagogus ir socialinius darbuotojus, galinčius dirbti su jaunimu; parengti, įdiegti ir išplėtoti jaunimo darbuotojų ir jų kvalifikacijos kėlimo sistemą;

16.2. Lietuvoje nepakankamai išplėtotą arba prastos būklės viešoji jaunimo laisvalaikio užimtumo, kultūros bei sporto infrastruktūra ir materialinė bazė; prasta kultūros, socialinių, švietimo ir sporto įstaigų, galinčių teikti jaunimui pagalbą ir paslaugas, būklė; trūksta įvairių socialinių ir psichologinių paslaugų socialinę atskirtį patiriančiam jaunimui; nepakankama žmonių, dirbančių su jaunimu kultūros, švietimo, sporto, socialinių reikalų ir kitose įstaigose, kompetencija;

16.3. Statistikos departamento duomenimis, apie 63 procentus vaikų Lietuvoje gimdo moterys iki 29 metų. Nemažai jaunų šeimų, kurių sutuoktiniai yra iki 30 metų, susiduria su socialinėmis problemomis, tačiau socialiniams darbuotojams trūksta kvalifikacijos teikti pagalbą tokioms šeimoms. Nepakanka priemonių, padedančių ugdyti jaunas žmones, kurie vadovautųsi atsakingos tėvystės ir motinystės principais.

17. Uždaviniai šiam tikslui įgyvendinti:

17.1. parengti ir įdiegti jaunimo darbuotojų rengimo sistemą Lietuvoje, siekiant kokybiško profesionalaus darbo su jaunimu;

17.2. plėtoti esamas ir kurti naujas jaunimo užimtumui ir ugdymui palankias erdves – suteikti daugiau galimybių socialinę atskirtį patiriančiam jaunimui;

17.3. tobulinti esamą pagalbą (metodinę, informacinę, psichologinę ir kitą) šeimai sistemą, siekiant spręsti šeimoje kylančias problemas;

17.4. plėtoti turiningą, aktyvų, kokybišką jaunimo ugdymą laisvalaikio;

17.5. formuoti teigiamą jaunimo požiūrį į šeimą, motinystę, tėvystę, vaikystę ir gyvybės kultūrą.

18. Vertinimo kriterijai ir jų reikšmės:

18.1. parengta ir įdiegta jaunimo darbuotojų sistema Lietuvoje: dabartinė reikšmė (2010 metais) – nėra; siektina reikšmė (2019 metais) – yra;

18.2. akredituotų jaunimo darbuotojų skaičius: dabartinė reikšmė (2010 metais) – 0; siektina reikšmė (2019 metais) – 1 000;

18.3. atvirų jaunimo centrų ir erdvių skaičius: dabartinė reikšmė (2009 metais) – 12; siektina reikšmė (2019 metais) – 350;

18.4. jaunimo, dalyvaujančio atvirų jaunimo centrų ir erdvių veikloje, skaičius: dabartinė reikšmė (2009 metais) – 3 900; siektina reikšmė (2019 metais) – 112 000.

19. Ketvirtas tikslas – sudaryti palankias sąlygas nuosekliai ir kokybiškai jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklai, siekiant aktyvesnio jaunimo į(si)traukimo į organizuotą veiklą:

19.1. įgyvendinti jaunų žmonių siekius padeda jų dalyvavimas visuomeninių organizacijų veikloje, tačiau, jaunimo padėties tyrimo duomenimis, apie 74 procentus jaunų žmonių teigia, kad nėra dalyvavę ir nedalyvauja jokiaje visuomeninėje veikloje. Formalių ir neformalių jaunimo grupių veikloje dalyvauja 13,7 procento jaunų žmonių, 12 procentų yra dalyvavę, o 31,6 procento nedalyvauja, tačiau norėtų įsitraukti į tokią veiklą. Viena iš menko įsitraukimo priežasčių yra ta, kad jauni žmonės neturi pagrindinės kompetencijos, kurios reikia jaunimo veikloje. Apie jaunimo organizacijų veiklą nežino apie 30 procentų jaunų žmonių, ypač gyvenančių kaimo vietovėse;

19.2. jaunimo padėties tyrimo duomenimis, savanoriškoje, neatlygintinoje veikloje yra dalyvavę 26,4 procento jaunimo. Būdamas savanoriu, jaunas žmogus įgyja bendravimo ir bendradarbiavimo patirties, taip pat ugdoma ir jo dalykinė kompetencija, kuri vėliau padeda tiek integruojantis į darbo rinką, tiek plėtojant darbinę veiklą. Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2010 m. sausio 20 d. nutarimu Nr. 85 (Žin., 2010, Nr. [12-566](#)) patvirtino Nevyriausybinų organizacijų plėtros koncepciją, kuria siekiama stiprinti nevyriausybinių sektoriaus atstovavimą, valstybės ir nevyriausybinių sektoriaus bendradarbiavimą, tačiau vis dar nepakankamai reglamentuojama nevyriausybinių organizacijų veikla, joms nenustatyti vienodi standartai, nėra savanorystę reglamentuojančio įstatymo.

20. Uždaviniai šiam tikslui įgyvendinti:

20.1. užtikrinti reikiamą paramą jaunimo ir su jaunimu dirbančioms organizacijoms – gerinti jų organizacinius gebėjimus, išlaikyti savitumą ir veiklos nuoseklumą;

20.2. skatinti jaunimą aktyviau dalyvauti vietos bendruomenių gyvenime, nevyriausybinių organizacijų ir savanoriškoje veikloje;

20.3. skatinti tautinių mažumų jaunimo aktyvų dalyvavimą ekonominiame, pilietiniame ir viešajame gyvenime, padėti jiems integruotis į visuomenę;

20.4. skatinti Lietuvos jaunimo nevyriausybines organizacijas aktyviau bendradarbiauti su pasaulio lietuvių jaunimu, bendromis pastangomis užtikrinti tautinio tapatumo ir kultūros saugojimą ir puoselėjimą;

20.5. tobulinti teisinę bazę, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklai.

21. Vertinimo kriterijai ir jų reikšmės:

21.1. iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto skiriamo finansavimo jaunimo organizacijų institucinėms programoms vienam tiesioginiam dalyviui tenkanti dalis (litas): dabartinė reikšmė (2010 metais) – 41,64; siektina reikšmė (2019 metais) – 124,92;

21.2. jaunimo, priklausančio jaunimo organizacijoms, dalis (procentais): dabartinė reikšmė (2009 metais) – 12; siektina reikšmė (2019 metais) – 16;

21.3. nustatyti perkamų nevyriausybinių organizacijų teikiamų paslaugų standartai: dabartinė reikšmė (2010 metais) – nėra; siektina reikšmė (2019 metais) – yra.

22. Penktas tikslas – užtikrinti žinybų ir sektorių bendradarbiavimą plėtojant darnią, faktais ir žiniomis grįstą jaunimo politiką:

22.1. jaunimo politika apima daugelį sričių, todėl ją plėtojant svarbu užtikrinti žinybų ir sektorių bendradarbiavimą, kad valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos bendrautų ir bendradarbiautų tarpusavyje, spręsdamos su jaunimu susijusius klausimus, juos derindamos su jaunais žmonėmis ar jaunimo organizacijomis;

22.2. ES vis daugiau dėmesio skiriama faktais ir žiniomis grįstai jaunimo politikai plėtoti. Lietuvoje šiai sričiai skiriama per mažai dėmesio: nekoordinuojami jaunimo padėties tyrimai, trūksta tyrėjų, kurie specializuotųsi juos vykdant; nėra bendros jaunimo konsultavimo ir informavimo sistemos. Pažymėtina, kad paskutinis jaunimo politikos tyrimas buvo vykdomas 2007 metų pradžioje.

23. Uždaviniai šiam tikslui įgyvendinti:

23.1. sukurti struktūrizuotą jaunimo informavimo ir konsultavimo sistemą siekiant, kad visa visuomenė vis geriau suvoktų jaunimo reikalus;

23.2. užtikrinti nuoseklią jaunimo padėties stebėseną, tuo remiantis formuoti faktais ir žiniomis grįstą jaunimo politiką;

23.3. plėtoti žinybų ir sektorių bendradarbiavimą vietos savivaldos, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis.

24. Vertinimo kriterijai ir jų reikšmės:

24.1. sukurta struktūrizuota jaunimo informavimo ir konsultavimo sistema: dabartinė reikšmė (2010 metais) – nėra; siektina reikšmė (2019 metais) – yra;

24.2. periodiškai atliekamų jaunimo padėties tyrimų skaičius per 1 metus: dabartinė reikšmė (2009 metais) – jaunimo tyrimai nacionaliniu lygmeniu – 0; savivaldybėse – 0; siektina reikšmė (iki 2019 metų) – tyrimai nacionaliniu lygmeniu – 1; savivaldybėse – 15;

24.3. periodinių savivaldybių jaunimo politikos kokybės vertinimų skaičius: dabartinė reikšmė (2009 metais) – 0/60 savivaldybių; siektina reikšmė (2019 metais) – 60/60 savivaldybių.

III. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS

25. Plėtros programos nuostatų įgyvendinimo laikotarpis – 2011–2019 metai.

26. Plėtros programos įgyvendinimą koordinuoja Socialinės apsaugos ir darbo ministerija. Plėtros programos priemonės įgyvendina Aplinkos ministerija, Kultūros ministerija, Krašto apsaugos ministerija, Susisiekimo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Švietimo ir mokslo ministerija, Teisingumo ministerija, Užsienio reikalų ministerija, Ūkio ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Žemės ūkio ministerija, Narkotikų kontrolės departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Lietuvos darbo birža prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Jaunimo reikalų departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos. Kasmet iki vasario 1 d. atsakingos institucijos pateikia Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai priemonių įgyvendinimo ataskaitas.
